

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A1“ 2018-03-12 SKUNDO**

2018 m. gegužės 29 d. Nr. S- 87 (7-57 /2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui

Ramutei Matkevičienei
E. V.
D. B.

2018 m. gegužės 8 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „A1“ (toliau – Pareiškėja) 2018-03-12 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2018-02-28 sprendimo Nr. 1A-89, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu pakeitė Klaipėdos teritorinės muitinės (toliau – Klaipėdos TM) 2017-09-04 patikrinimo ataskaitą Nr. 7SM320029M ir jos nusprendžiamosios dalies 1 punktą išdėstė taip: „1. Netaikyti sandorio vertės muitinio įvertinimo metodo Bendrovės importuotų prekių, deklaruotų importo deklaracijose Nr. 13LTLU9000IM012C86, Nr. 13LTLR1000IM018205, Nr. 13LTLR1000IM01BAE9, Nr. 13LTLR1000IM00DCC1, Nr. 13LTLUB000IM00CF48 ir Nr. 13LTLR1000IM01C604, muitinei vertei nustatyti ir jų muitinę vertę nustatyti vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 31 str. 1 dalimi.“ Likusioje dalyje Klaipėdos TM 2017-09-04 patikrinimo ataskaitą Nr. 7SM320029M patvirtino.

Sprendime nurodoma, jog Klaipėdos TM, vykdydama Muitinės departamento 2017-06-15 sprendimą Nr. 1A-157, atliko pakartotinį Pareiškėjos ūkinės komercinės veiklos patikrinimą, susijusį su laikotarpyje nuo 2013-04-09 iki 2013-11-18 importuotomis prekėmis, deklaruotomis importo deklaracijose Nr. 13LTLU9000IM012C86, Nr. 13LTLR1000IM018205, Nr. 13LTLR1000IM01BAE9, Nr. 13LTLR1000IM00DCC1, Nr. 13LTLUB000IM00CF48 ir Nr. 13LTLR1000IM01C604, ir 2017-09-04 patikrinimo ataskaita Nr. 7SM320029M nusprendė netaikyti deklaruotos sandorio vertės metodo Pareiškėjos importuotoms prekėms, deklaruotoms importo deklaracijose Nr. 13LTLU9000IM012C86 (2013-05-23) (prekė Nr. 2), Nr. 13LTLR1000IM018205 (2013-07-23) (prekės Nr. 3 ir Nr. 6), Nr. 13LTLR1000IM01BAE9 (2013-08-23) (prekės Nr. 2, Nr. 3 ir Nr. 5) ir Nr. 13LTLR1000IM01C604 (2013-08-29) (prekė Nr. 3), jų muitinę vertę nustatyti taikant 1992-10-12 Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 31 str. 1 dalies nuostatas, atitinkamai perskaičiuoti importo mokesčius ir įregistruoti 5 391,07 Eur mokestinę

prievolę (1 256,07 Eur maito, 1 912 Eur PVM delspinigių, 2 223 Eur baudos) bei įtraukti į apskaitą įskaitomą VMI apskaičiuotą PVM sumą, ją padidinant 4 301,74 Eur.

Muitinės departamentas nurodo, jog nagrinėjamu atveju ginčas kilo dėl Pareiškėjos importuotų prekių muitinės vertės nustatymo. Teisinius šio ginčo santykius reglamentuoja Bendrijos muitinės kodekso 28–36 straipsniai, 1993-07-02 Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (toliau – Įgyvendinimo nuostatos), 141–181 a straipsniai bei 23 ir 24 priedai. Cituoja Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 dalies, 30 str. 1 dalies, 31 straipsnio nuostatas.

Muitinės departamentas, pasisakydamas dėl Pareiškėjos skunde bei 2017-11-02 rašte nurodytų argumentų, kad, siekiant pagrįsti skunde nurodytas aplinkybes, t. y. deklaruoto sandorio muitinio vertės metodo taikymą, būtina atsižvelgti ir vertinti ikiteisminiame tyrime nustatytas aplinkybes, nes ikiteisminio tyrimo metu surinkti duomenys patvirtina, kad Pareiškėja pirko prekės iš minėtų JAV bendrovių ir joms sumokėjo, pažymi, kad ikiteisminis tyrimas pradėtas pagal Baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 199 str. 1 dalį ir 228 str. 2 dalį, tačiau šio tyrimo metu nebuvo sprendžiamas sandorio vertės muitinio įvertinimo metodo taikymo pagrįstumo klausimas. Tvirtina, jog nagrinėjamu atveju siekiant nustatyti, ar Pareiškėjos importuotoms prekėms taikytinas sandorio vertės muitinio įvertinimo metodas jų muitinei vertei nustatyti, nepakanka nustatyti, kad įvyko prekių pirkimo ir pardavimo sandoris ir kad prekių pardavėjui buvo pervesta tam tikra pinigų suma.

Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 dalis numato, kad importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, t. y. kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais. Taigi, prekių muitinės vertės nustatymo pagrindas yra sandorio vertė, tačiau, Muitinės departamento tvirtinimu, norint taikyti sandorio vertės metodą, būtina nustatyti faktiškai už prekes sumokėtą (mokėtiną) kainą. Tai viena iš esminių sandorio vertės metodo taikymo sąlygų, t. y. sandorio vertės metodas taikomas tik tuo atveju, kai apmokėjimo už prekes sąlygos yra aiškios ir pagrįstos konkrečiais įrodymais bei nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2009-03-02 sprendimas adm. byloje Nr. A-438-290/2009).

Muitinės departamentas sprendime pažymi, kad nagrinėjamu atveju apmokėjimo už prekes aplinkybės nėra aiškios, t. y. ikiteisminio tyrimo metu nustatyta, kad Pareiškėja JAV labdaros paramos fondui „S1“ 2013-04-23 sumokėjo 6 567,51 Eur, 2013-05-23 – 7 726,92 Eur, 2013-05-24 – 8 950,87 Eur, 2013-07-23 – 47 746,02 JAV dolerių (35 809,52 Eur), 2013-04-12 – 10 000 JAV dolerių (7 726 Eur), 2013-06-07 – 20 300 JAV dolerių (15 756,86 Eur). Taigi, minėtam JAV fondui Pareiškėja yra sumokėjusi iš viso 82 537,68 Eur, (mokėjimų paskirtyje nurodyta – „už prekes“). Tuo tarpu JAV įmonei „N1“ Pareiškėja yra pervedusi 82 900 USD (62 123,25 Eur) sumą (2013-08-09 – 3 900 USD (2 958,15 Eur), 2013-08-26 – 17 000 USD (12 894,50 Eur), 2013-09-12 – 18 000 USD (13 498,20 Eur), 2013-09-29 – 19 000 USD (14 248,10 Eur), 2013-09-30 – 13 000 USD (9 748,70 Eur), 2013-11-06 – 12 000 USD (8 775,60 Eur). Tačiau minėtos sumos nesutampa su Pareiškėjos deklaruotomis sandorių vertėmis, t. y. 2013 m. Pareiškėja iš JAV labdaros paramos fondo „S1“ importavo prekes, kurias deklaravo importo deklaracijose Nr. 13LTLR1000IM00DCC1 (8 500 USD; 6 567,10 Eur), Nr. 13LTLR1000IM018205 (15 230 USD; 11 422,50 Eur), Nr. 13LTLU9000IM012C86 (10 100 USD; 7 726,50 Eur) ir Nr. 13LTLUB000IM00CF48 (11 700 USD; 8 950,50 Eur), o iš bendrovės „N1“ 2013–2017 m. importavo prekes, kurias deklaravo importo deklaracijose Nr. 13LTLR1000IM01BAE9 (15 750 USD; 11 946,38 Eur), Nr. 13LTLR1000IM01C604 (11 400 USD; 8 646,90 Eur), Nr. 13LTLR1000IM024429 (16 030 USD; 12 004,87 Eur), Nr. 13LTLUB000IM01F134 (13 851,5 USD; 10 244,57 Eur) ir 2017 m. Nr. 17LTLUB000IM0083A3 (282,14 USD; 297,80 Eur). Taigi, iš „S1“ importuotų prekių deklaruota sandorių vertė – 34 666,60 Eur, tuo tarpu šiam fondui sumokėta 82 537,68 Eur, o iš bendrovės „N1“ importuotų prekių deklaruota sandorių vertė – 43 140,52 Eur, tuo tarpu bendrovei sumokėta 62 123,25 Eur. Be to, Klaipėdos apygardos prokuratūros 2-ojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus 2017-10-18 nutarime nutraukti ikiteisminį tyrimą Nr. 04-1-00342-13 konstatuota, kad ikiteisminio tyrimo metu surinktų duomenų visuma patvirtina, jog UAB „A1“ pirko prekes iš JAV fondo „S1“ tiesiogiai arba pervedama pinigų per įmonę „N1“, o JAV Teisingumo departamento Tarptautinių ryšių skyriaus 2017-02-23 pateikta informacija patvirtina, kad kompanija „N1“ nebuvo rasta tarp JAV įregistruotų kompanijų. Taigi, įvertinus nustatytus ženklus neatitikimus

tarp deklaruotos prekių sandorio vertės bei faktiškai minėtoms bendrovėms sumokėtos sumos, ikiteisminio tyrimo metu nustatytas aplinkybės, kad JAV fondui „S1“ buvo mokama ne tik tiesiogiai, bet ir pervedant pinigus per įmonę „N1“, Muitinės departamento tvirtinimu, nėra pagrindo teigti, kad nagrinėjamu atveju apmokėjimo už prekes sąlygos yra aiškios ir pagrįstos konkrečiais įrodymais.

Pareiškėja skunde nurodo, kad Klaipėdos TM išvados, jog importuojamų prekių dokumentai buvo klastojami, juose nurodant tikrovės neatitinkančius duomenis, yra nepagrįstos, nes ikiteisminio tyrimo metu tokių faktų nustatyta nebuvo. Muitinės departamentas pažymi, kad minėtame Klaipėdos apygardos prokuratūros 2-ojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus 2017-10-18 nutarime, priešingai nei nurodo Pareiškėja, yra konstatuota, kad „ikiteisminio tyrimo metu nustatyta, jog UAB „A1“ iš JAV į Lietuvą įvežusi įvairaus asortimento prekes pateikė neteisingas deklaracijas – nedeklaravo ar neteisingai deklaravo dalį prekių, taip pat dalis prekių nepagrįstai buvo deklaruotos kaip dėvėtos ar brokuotos“. Taip pat ikiteisminio tyrimo metu buvo nustatyta, kad A. A. (UAB „A1“ direktorius) ir G. S. (deklaranto UAB „W1“ direktorius) „tarėsi kaip sumažinti prekių kiekį bei apmokestinamas vertes“. JAV Teisingumo departamento Tarptautinių ryšių skyriaus pateikta informacija taip pat patvirtina, kad nagrinėjamu atveju toms pačioms prekėms, išvežant jas iš JAV ir deklaruojant jas Lietuvoje, buvo pateikiami skirtingi dokumentai, kuriuose nesutampa prekių tiekėjas ir gavėjas, prekių vertė. Tai, kad prekės buvo gabentos su skirtingais dokumentais, patvirtina ne tik iš JAV Teisingumo departamento pateikta informacija, bet ir kratos metu pas asociacijos „T1“ direktorių V. B. rasti dokumentai, pvz., 2013-04-12 asociacijos „T1“ atsisakymas, kuriuo asociacija patvirtina, kad konteineriai su prekėmis Nr. MSCU4188211 jai nepriklauso, o priklauso Pareiškėjai, JAV fondo „S1“ sąskaita-faktūra Nr. 1416, kurioje gavėju nurodyta asociacija „T1“ (importo deklaracijos Nr. 13LTR1000IM00DCC1 muitinio įforminimo metu pateikta sąskaita Nr. 1416, kurioje gavėju jau nurodoma Pareiškėja).

Muitinės departamentas sprendime tvirtina, jog vadovaujantis Įgyvendinimo nuostatų 181a straipsniu, muitinė neprivalo importuotų prekių muitinės vertės nustatyti remdamasi sandorio vertės metodu, jei ji, atsižvelgusi į pagrįstas abejones, nėra įtikinama, kad deklaruojamoji vertė, remiantis Bendrijos muitinės kodekso 29 straipsniu, atspindi sumokėtą arba mokėtiną bendrą sumą. Įvertinus ikiteisminio tyrimo metu nustatytas aplinkybes bei ginčo medžiagoje esamus prieštarigus duomenis, pasak Muitinės departamento, konstatuotina, kad sandorio vertės muitinio įvertinimo metodas pagrįstai netaikytinas Pareiškėjos importuotų prekių, deklaruotų importo deklaracijose Nr. 13LTRU9000IM012C86, Nr. 13LTR1000IM018205, Nr. 13LTR1000IM01BAE9, Nr. 13LTR1000IM00DCC1, Nr. 13LTRUB000IM00CF48 ir Nr. 13LTR1000IM01C604, muitinei vertei nustatyti.

Skunde Pareiškėja pažymi, kad importo deklaracijose Nr. 13LTR1000IM00DCC1, Nr. 13LTRU9000IM012C86, Nr. 13LTR1000IM018205 ir Nr. 13LTR1000IM01C604 deklaruotos prekės buvo nenaujos, t. y. jos nebuvo supakuotos į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes, nebuvo gaminio kokybę ir sudėtį patvirtinančio ženklinimo bei turėjo aiškius defektus. Muitinės departamentas sprendime vadovaujasi Bendrojo administracinio dokumento pildymo instrukcijos, patvirtintos Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2004-04-13 įsakymu Nr. 1B-329, 27.35.2 punktu, pagal kurį 31 langelyje prekės turi būti aprašytos taip, kad pakaktų duomenų jas vienareikšmiškai identifikuoti ir suklasifikuoti pagal Kombinuotąją nomenklatūrą, prekių importo, laikinojo įvežimo arba muitinio sandėliavimo procedūros draudimams bei apribojimams taikyti, nustatytiems importo muitams ar mokesčiams apskaičiuoti. Skundžiamu sprendimu Klaipėdos TM, vadovaudamasi Bendrijos muitinės kodekso 31 str. 1 dalimi ir taikydama Prekių muitinio įvertinimo duomenų bazės duomenis, perskaičiavo prekių, deklaruotų importo deklaracijose Nr. 13LTRU9000IM012C86 (prekė Nr. 2 – „kūdikių sauskelnės“), Nr. 13LTR1000IM018205 (prekės Nr. 3 – „preparatai plaukams, šampūnas, kondicionierius šampūnas“ ir Nr. 6 – „neperšlampama moteriška avalynė“), Nr. 13LTR1000IM01BAE9 (prekės Nr. 2 – „neperšlampama moteriška avalynė,“ ir Nr. 3 „preparatai plaukams, šampūnas, kondicionierius šampūnas“ ir Nr. 5 – „kremas po skutimosi“) ir Nr. 13LTR1000IM01C604 (prekė Nr. 3 – „dantų pasta“) muitinę vertę. Pažymima, kad minėtose importo deklaracijose (31 langelyje) šių prekių aprašyme nenurodyta, kad jos yra dėvėtos, nekondicinės būklės ar su defektais. Kitų prekių, kurios importo deklaracijose aprašytos kaip naudotos, dėvėtos ar brokuotos bei nustačius, kad dalies prekių (atsižvelgiant į prekių aprašymą, importuotus kiekius) deklaruota muitinė vertė yra artima kitų importuotojų deklaruotiems sandoriams, šių prekių deklaruota

muitinė vertė laikytina muitinei priimtina, todėl neperskaičiuotina. Atsižvelgiant į tai, Muitinės departamento tvirtinimu, Klaipėdos TM 2017-09-04 patikrinimo ataskaita Nr. 7SM320029M keistina, nes nagrinėjamu atveju sandorio vertės metodas netaikytinas visoms importuotoms prekėms, deklaruotoms importo deklaracijose Nr. 13LTLU9000IM012C86, Nr. 13LTLR1000IM018205, Nr. 13LTLR1000IM01BAE9, Nr. 13LTLR1000IM00DCC1, Nr. 13LTLUB000IM00CF48 ir Nr. 13LTLR1000IM01C604.

Pareiškėja 2018-03-12 skunde nurodo, kad Muitinės departamentas, patvirtindamas Klaipėdos TM ataskaitą, viršijo centrinio mokesčių administratoriaus kompetenciją, nes skundžiamą sprendimą pagrindė skirtingais motyvais, nei tai buvo padaręs vietos mokesčių administratorius. Ataskaitoje Klaipėdos TM buvo nurodžiusi šiuos motyvus: (i) iš JAV išsiųsta labdara Lietuvoje „virto“ komercinėmis prekėmis; (ii) bendrovės vedama apskaita neleido įsitikinti deklaruotos muitinės vertės teisingumu; (iii) prekių pirkimo ir pardavimo sandoris eksportui į importuojančią šalį realiai neįvyko, nes iš JAV muitų teritorijos į Sąjungos muitų teritoriją įvežtos humanitarinės paskirties prekės buvo siųstos neatlygintinai; (iv) bendrovė prekių muitinei vertei pagrįsti nepateikė dokumentų originalų ir nepatvirtino šių dokumentų autentiškumo. Muitinės departamentas, atmesdamas Pareiškėjos skundą, iš esmės paneigė minėtus Klaipėdos TM argumentus ir sutiko, kad prekių pirkimo ir pardavimo sandoriai eksportui į importuojančią šalį realiai įvyko ir kad prekių pardavėjams JAV labdaros paramos fondui „S1“ ir JAV įmonei „N1“ faktiškai buvo pervedamos pinigų sumos už importuotas prekes, tačiau sprendė, kad sandorio vertės muitinio įvertinimo metodas netaikytas pagrįstai.

Esant tokioms aplinkybėms, Pareiškėjos tvirtinimu, yra akivaizdu, kad vietos mokesčių administratorius, darydamas išvadą dėl Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punkto taikymo sąlygų, nurodė vienus pagrindus, tačiau centrinis mokesčių administratorius, turėjęs užtikrinti vietos mokesčių administratoriaus priimto sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo kontrolę, nurodė visiškai kitus pagrindus sandorio vertės metodui netaikyti. Pareiškėjos įsitikinimu, centrinis mokesčių administratorius, nagrinėdamas skundą dėl vietos mokesčių administratoriaus priimto sprendimo, yra saistomas vietos mokesčių administratoriaus nustatytų faktų ir draudimo peržengti jo priimto sprendimo ribas, patvirtinant skundžiamą sprendimą didesne apimtimi, negu ji nustatyta tame sprendime. Be to, MAĮ 133 straipsnyje nustatyta muitinės atliekamo mokestinio patikrinimo specifika, Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnyje įtvirtinta nuostata, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis bei MAĮ 145 ir 150 straipsniuose nustatyta mokestinių ginčų procedūra ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjami ginčai draudžia peržengti mokestinio ginčo nagrinėjimo ribas.

Pareiškėjos nuomone, Muitinės departamentas nepagrįstai patvirtino Klaipėdos TM ataskaitą ir, priimdamas skundžiamą sprendimą, sprendė ne ataskaitos teisėtumo klausimą, bet išėjo už kompetencijos ir ginčo ribų, išspręsdamas klausimą dėl sandorio vertės metodo taikymo kitais pagrindais. Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, jog teismų praktikoje akcentuojama, kad nei MAĮ 25 straipsnyje, nei kituose teisės aktuose nėra įtvirtinta galimybė centriniam mokesčių administratoriui iš esmės pakeisti ar kaip nors įtakoti vietos mokesčių administratoriaus sprendimą (LVAT 2010-08-23 nutartis adm. byloje Nr. A-438-769/2010).

Įvertinus anksčiau nurodytas aplinkybes, pasak Pareiškėjos, matyti, kad skundo išnagrinėjimas Muitinės departamente, atsižvelgiant į tirtinų aplinkybių apimtį ir pobūdį, lėmė mokestinio ginčo nagrinėjimą visa apimtimi naujais aspektais, tuo pažeidžiant Pareiškėjos teisę į apeliaciją ikiteisminėje ginčo stadijoje. Išdėstytų motyvų pagrindu skundžiamas Muitinės departamento sprendimas turėtų būti panaikintas.

Pareiškėja mano, kad Muitinės departamentas, priimdamas skundžiamą sprendimą, netinkamai įvertino tirtinų aplinkybių apimtį ir pobūdį, klaidingai aiškino ir taikė ginčo teisinius santykius reglamentuojančias teisės normas. Muitinės departamentas nusprendęs, kad Klaipėdos TM pagrįstai netaikė sandorio vertės muitinio įvertinimo metodo Pareiškėjos importuotų prekių, deklaruotų importo deklaracijose Nr. 13LTLU9000IM012C86, Nr. 13LTLR1000IM018205, Nr. 13LTLR1000IM01BAE9, Nr. 13LTLR1000IM00DCC1, Nr. 13LTLUB000IM00CF48 ir Nr. 13LTLR1000IM01C604, muitinei vertei nustatyti konstatavo, kad nagrinėjamu atveju apmokėjimo už prekes aplinkybės nėra aiškios, nes JAV fondui „S1“ yra sumokėta 82 537,68 Eur, o 2013–2017 m. JAV įmonei „N1“ yra pervesta 62

123,25 Eur (82 900 USD) suma. Šios sumos nesutampa su Pareiškėjos deklaruotomis sandorių vertėmis, todėl padaryta išvada, jog vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 dalimi yra pagrindas netaikyti sandorio vertės metodo.

Pareiškėja su tokia Muitinės departamento išvada nesutinka, nes, jos tvirtinimu, yra akivaizdu, kad Pareiškėjos sumokėta 82 537,68 Eur suma JAV fondui „S1“ ir 2013–2017 m. sumokėta 62 123,25 Eur suma JAV įmonei „N1“ apėmė ne tik 2013 m. ginčo deklaracijose deklaruotą sandorių vertę, tačiau ir iki pat 2017 m. kitose importo deklaracijose deklaruotą importuotų prekių sandorio vertę. Vien ta aplinkybė, jog Muitinės departamentas lygino ne tik tikrinamuoju laikotarpiu nuo 2013-04-09 iki 2013-11-18 faktiškai sumokėtą prekių kainą, bet vertino ir nuo 2013 iki 2017 m. sumokėtą 62 123,25 Eur sumą JAV įmonei „N1“, Pareiškėjos nuomone, rodo skundžiamo sprendimo nepagrįstumą.

Pareiškėja pažymi, kad faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina už importuotas prekes negali būti vertinama už tą laikotarpį, kuris neapėmė tikrinamojo laikotarpio. Bylos medžiaga patvirtina, kad sandorio vertės metodas nebuvo taikytas tik 2013 m. importo deklaracijose Nr. 13LTR1000IM00DCC1 (2013-04-23), Nr. 13LTR9000IM012C86 (2013-05-23), Nr. 13LTRUB000IM00CF48 (2013-05-24), Nr. 13LTR1000IM018205 (2013-07-23), Nr. 13LTR1000IM01BAE9 (2013-08-23) ir Nr. 13LTR1000IM01C604 (2013-08-29) deklaruotoms prekėms, tačiau Muitinės departamentas faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą vertino už 2013–2017 m. Klaipėdos TM, nusprendusi netaikyti sandorio vertės metodo, rėmėsi Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punktu, pagal kurį sandorio vertės metodas gali būti netaikomas, jeigu prekių pardavimui arba jų kainai turi įtakos sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio vertinamų prekių pardavimui arba kainai neįmanoma įvertinti. Sąlygos ir aplinkybės Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punkto taikymo prasme turi būti susijusios su konkrečiu (individualiu) prekių pardavimu. Taigi, sandorio vertės metodo taikymą, vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punktu, galima paneigti tik nustatant, jog: (i) konkretaus pardavimo sąlygos ar aplinkybės lemia vertinamų prekių pardavimą ar jų kainą ir (ii) neįmanoma įvertinti šių sąlygų ar aplinkybių poveikio vertinamų prekių pardavimui ar kainai. Tuo atveju, kai taikant Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punktą nustatoma, kad tam tikros sąlygos ar aplinkybės turėjo įtakos prekių pardavimui ar kainai ir įmanoma nustatyti šios įtakos vertę vertinamų prekių atžvilgiu, sandorio metodas taikomas.

Pareiškėja nurodo, jog Muitinės departamentas, patvirtindamas Klaipėdos TM išvadą dėl Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punkto taikymo, turėjo pagrįsti, kad egzistavo aplinkybės ar sąlygos, kurios lėmė (turėjo įtakos) importuojamų prekių pardavimą ar jų kainą ir kurių poveikio prekių pardavimui ar kainai neįmanoma įvertinti. Tai reiškia, kad Muitinės departamentas turėjo patikrinti ne tik Klaipėdos TM nustatytas faktines aplinkybes, bet ir nurodyti pačias aplinkybes ar sąlygas, kurios, Muitinės departamento nuomone, lėmė prekių pardavimą ar kainą bei pagrįsti, kad šių aplinkybių ar sąlygų daromo poveikio prekių pardavimui ar kainai vertės neįmanoma nustatyti. Įvertinus skundžiamo sprendimo turinį, pasak Pareiškėjos, matyti, kad Muitinės departamentas to nepadarė, taip pat iš esmės pakeitė Klaipėdos TM sprendimą, nurodydamas klaidingus teiginius ir prielaidas. Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, kad įrodinėjimo našta dėl sandorio vertės metodo netaikymo pirmiausia tenka muitinei. Šiuo atveju atsisakymo taikyti sandorio vertės metodą, vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punktu, nei Klaipėdos TM, nei Muitinės departamentas neįrodė. Pažymima, kad vien piniginių sumų akcentavimas (iš JAV fondo „S1“ importuotų prekių deklaruota sandorių vertė – 34 666,60 Eur, o sumokėta 82 537,68 Eur, o iš JAV įmonės „N1“ importuotų prekių deklaruota sandorių vertė – 43 140,52 Eur, tačiau bendrovei sumokėta 62 123,25 Eur) savaime negali paneigti sandorio vertės metodo taikymo.

Pareiškėja tvirtina, jog ji pateikė pakankamai įrodymų, kurie atspindi visą faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos muitų teritoriją. Be to, importuojamų į Bendrijos muitų teritoriją prekių pobūdis nagrinėjamu atveju yra svarbus. Jis pagrindžia analizuojamo pardavimo aplinkybes bei sąlygas, kartu ir deklaruotą importuotos prekės pardavimo sumą. Ginčo atveju Pareiškėja įsigijo ne naujas, bet prastos kokybės prekes, kurių kainos negali būti lyginamos su naujų ir kokybiškų prekių kainomis.

Pareiškėja nurodo, jog jos 2013 m. importuotų ir ginčo deklaracijose deklaruotų prekių apmokėjimo sąlygos yra visiškai aiškios. Klaipėdos TM Pareiškėja buvo pateikusi tarptautinius mokėjimo pavedimus Nr. 4 (2013-04-12), Nr. 11 (2013-06-07), Nr. 27 (2013-07-31), Nr. 1 (2013-08-

09), Nr. 1 (2013-08-26), sąskaitą faktūrą Nr. 1416, 2013-03-04, sąskaitą faktūrą, 2013-04-25 sąskaitą faktūrą, 2013-08-02 sąskaitą faktūrą, 2013-07-11 sąskaitą faktūrą, 2013-07-26 pirkimo-pardavimo sutartį Nr. 1, 2013-07-11 priedą prie pirkimo-pardavimo sutarties Nr. TRE-1, 2013-08-02 priedą prie pirkimo-pardavimo sutarties Nr. TRE-3, 2013-09-19 priedą prie pirkimo-pardavimo sutarties Nr. TRE-4. Mokėjimo dokumentuose, sąskaitose faktūrose, prekių užsakymo lapuose aiškiai matyti faktiškai už prekes sumokėta kaina, todėl Muitinės departamento išvada, jog nagrinėjamu atveju apmokėjimo už prekes aplinkybės nėra aiškios, yra nepagrįsta. Be to, patikrinimui pateiktose sąskaitose faktūrose nurodyta prekių kaina atitinka tarptautiniuose mokėjimo pavedimuose nurodytą kainą. Taigi, Pareiškėjos importuotų prekių deklaruota vertė atspindi faktiškai sumokėtą kainą už ginčo prekes.

Muitinės departamentas sprendime nurodė, kad importo deklaracijose Nr. 13LTLU9000IM012C86 (prekės Nr. 2), Nr. 13LTLR1000IM018205 (prekės Nr. 3 ir 6), Nr. 13LTLR1000IM01BAE9 (prekės Nr. 2, 3 ir 5) bei Nr. 13LTLR1000IM01C604 (prekės Nr. 3) deklaruotų prekių aprašyme nenurodyta, kad jos yra dėvėtos, nekondicinės būklės ar su defektais, todėl jų muitinė vertė nustatyta remiantis PREMI DB surinktais duomenimis. Pareiškėja pažymi, kad visos jos importuotos prekės buvo išimtos iš mažmeninės prekybos, neatlygintinai perduotos JAV labdaros ir paramos fondui „S1“. Aplinkybė, jog importo deklaracijose minėti prekių aprašymai šių savybių neatspindi, Pareiškėjos nuomone, nėra pagrindas abejoti deklaruota prekių verte.

Pareiškėja akcentuoja, kad ginčo atveju ankstesni Muitinės departamento priimti sprendimai (2014-07-07 sprendimas Nr. 1A-382, 2014-05-08 sprendimas Nr. 1A-250 ir 2014-11-28 sprendimas Nr. 1A-612) patvirtina, kad Klaipėdos TM bei Muitinės departamento atliktas Pareiškėjos pateiktų apmokėjimo dokumentų vertinimas yra neobjektyvus, nes muitinė, nustatydamą importuojamų prekių muitinę vertę, neatsižvelgė į importuojamų prekių savybes. Muitinės departamentas 2014-11-28 sprendime Nr. 1A-612 aiškiai pasisakė, kad „tokie pobūdžio prekių kainos negali būti lyginamos su PREMI DB esančių kitų importuotojų deklaruotomis tapačiomis ar panašiomis prekėmis, kurios paprastai yra gamyklinėje pakuotėje, madingos, be gamyklinių defektų ir parduodamos vienetais“. Šiame sprendime Muitinės departamentas taip pat akcentavo, kad „muitinė pripažino sandorio vertę kitoms tomis pačiomis deklaracijomis importuotoms prekėms“, todėl Pareiškėja daro išvadą, kad muitinė nepagrįstai ginčo prekėms nepripažino deklaruotos sandorio vertės muitine verte. Pažymi, kad Klaipėdos TM ataskaitoje bei Muitinės departamento sprendime nenurodyta, kurių metų PREMI DB duomenys buvo naudojami nustatant prekių vertę.

Pareiškėja skunde apibendrina, kad Klaipėdos TM bei Muitinės departamentas, iš esmės pakeisdamas Klaipėdos TM motyvus dėl sandorio vertės, nesurinko pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad realiai ginčo prekės buvo įsigytos ir ūkinės operacijos įvyko kitomis sąlygomis nei nurodyta Pareiškėjos pateiktuose dokumentuose. Byloje esantys duomenys patvirtina, kad Pareiškėja visais atvejais prekes deklaravo muitinei nurodydamą faktiškai sumokėtą importuojamų prekių kainą, nuo kurios ir buvo apskaičiuojami mokėtini importo mokesčiai, todėl nėra pagrindo abejoti Pareiškėjos pozicija dėl prekių muitinės vertės pagrįstumo. Išdėstytų argumentų pagrindu konstatuoja, kad skirtumas tarp deklaruotos ir PREMI DB esančios vertės nėra aplinkybė, kuri turi įtakos prekių pardavimui ar kainai Bendrijos muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punkto taikymo prasme, todėl šiuo pagrindu skundžiamas Muitinės departamento sprendimas turėtų būti panaikintas.

Muitinės departamentas 2014-11-28 sprendimu Nr. 1A-612 panaikino Klaipėdos TM 2014-07-17 patikrinimo ataskaitą Nr. 4SM320024M, todėl, Pareiškėjos nuomone, Klaipėdos TM, atlikusi pakartotinį patikrinimą ir 2016-06-07 surašiusi patikrinimo ataskaitą Nr. 6SM320022M, pažeidė MAĮ 118 str. 1 dalyje įtvirtintą draudimą pakartotinai tikrinti mokesčių mokėtoją dėl to paties mokesčio už tą patį mokesčių laikotarpį. Muitinės departamentas 2017-06-15 sprendime Nr. 1A-157 pažymėjo, kad MAĮ 118 str. 1 dalies nuostatos nebuvo pažeistos, nes Muitinės departamentas 2016-03-17 raštu Nr. (19.3)3B-3104 suteikė leidimą Klaipėdos TM atlikti Pareiškėjos pakartotinį patikrinimą dėl naujai paaiškėjusių aplinkybių (MAĮ 118 str. 1 d. 4 punktas), tačiau Pareiškėja su tokiu Muitinės departamento vertinimu nesutinka. MAĮ 118 straipsnio nuostatai taikyti, Pareiškėjos nuomone, pirmiausia yra būtina nustatyti naujų aplinkybių, kurios nebuvo ir negalėjo būti žinomos ir kurios gali turėti įtakos mokesčio patikrinimo rezultatams, buvimą. Iš Muitinės departamento 2017-06-15 sprendimo Nr. 1A-15 matyti, kad leidimas atlikti pakartotinį patikrinimą buvo suteiktas gavus Muitinės kriminalinės tarnybos 2016-02-02 raštą, kuriame neva buvo pateiktos naujos aplinkybės,

kurios nebuvo žinomos Klaipėdos TM. Pareiškėja atkreipia dėmesį į tai, kad Muitinės kriminalinės tarnybos 2016-02-02 rašte negalėjo būti pateikta jokių naujų aplinkybių, nes ikiteisminis tyrimas tuo metu nebuvo baigtas ir, kaip tvirtino ikiteisminį tyrimą kontroliuojantis prokuroras, iš JAV nebuvo gauta jokios naujos informacijos. Klaipėdos apygardos prokuratūros Antrojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus prokuroras D. B. prašydamas Klaipėdos miesto apylinkės teismą pratęsti ikiteisminio tyrimo Nr. 04-1-00342-13 terminą, nurodė, kad siekiant išsamiai ir objektyviai ištirti nusikalstamas veikas bei priimti teisingą sprendimą, yra būtina gauti tam tikrus duomenis iš JAV. Dėl to 2015-02-19 į JAV buvo kreiptasi su teisinės pagalbos prašymu. Šis teisinės pagalbos prašymas iki šiol nėra įvykdytas. Klaipėdos miesto apylinkės teismas, išnagrinėjęs Klaipėdos apygardos prokuratūros Antrojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus prokuroro D. B. prašymą dėl ikiteisminio tyrimo termino pratęsimo, 2016-06-14 nutartimi nusprendė pratęsti ikiteisminio tyrimo Nr. 04-1-00342-13 terminą 3 (trims) mėnesiams, būtent dėl to, jog tuo metu dar nebuvo gauta jokia nauja informacija iš JAV. Taigi, Pareiškėjos tvirtinimu, yra akivaizdu, kad 2016-02-02 nebuvo gauta jokia nauja informacija iš JAV, todėl Muitinės kriminalinės tarnybos 2016-02-02 nurodyta neva naujai paaiškėjusi informacija buvo melaginga ir neatitiko tikrovės. Esant tokioms aplinkybėms pakartotinis patikrinimas buvo atliktas nenustačius jokių naujų aplinkybių, kurios nebuvo ir negalėjo būti žinomos ankstesnio patikrinimo metu. Be to, Muitinės kriminalinės tarnybos raštai Muitinės departamentui nebuvo privalomi ir informacija turėjo būti patikrinta.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, šalių pozicijas, išdėstytas posėdžio Komisijoje metu, konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas atmestinas, Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Iš bylos medžiagos matyti, jog ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjai įregistruotos mokestinės prievolės muitinei, konstatavus, jog Pareiškėjos laikotarpyje nuo 2013-04-09 iki 2013-11-18 importuotų prekių, deklaruotų importo deklaracijose Nr. 13LTLU9000IM012C86, Nr. 13LTLR1000IM018205, Nr. 13LTLR1000IM01BAE9, Nr. 13LTLR1000IM00DCC1, Nr. 13LTLUB000IM00CF48 ir Nr. 13LTLR1000IM01C604, muitinei vertei nustatyti netaikytinas deklaruotas sandorio vertės metodas ir Pareiškėjos importuotoms prekėms, deklaruotoms importo deklaracijose Nr. 13LTLU9000IM012C86 (2013-05-23) (*prekę Nr. 2*), Nr. 13LTLR1000IM018205 (2013-07-23) (*prekės Nr. 3 ir Nr. 6*), Nr. 13LTLR1000IM01BAE9 (2013-08-23) (*prekės Nr. 2, Nr. 3 ir Nr. 5*) ir Nr. 13LTLR1000IM01C604 (2013-08-29) (*prekę Nr. 3*), muitinė vertė nustatyta taikant Bendrijos muitinės kodekso 31 str. 1 dalies nuostatas. Muitinės departamentas sprendime pasisakydamas dėl sandorio vertės metodo taikymo ginčo situacijoje, laikosi pozicijos, jog šis muitinės vertės nustatymo metodas, atsižvelgiant į sprendime nurodytų teisės aktų ir teismų praktikos nuostatas, taikytinas tik tais atvejais, kai apmokėjimo už prekes sąlygos yra aiškios ir pagrįstos konkrečiais įrodymais ir nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis. Sprendime Muitinės departamentas tokių aplinkybių buvimo nepripažino, poziciją pagrįsdamas: tuo, jog palyginus Pareiškėjos apmokėjimo JAV vienetams (fondui „S1“ ir įmonei „N1“) duomenis su Pareiškėjos deklaruotomis sandorių vertėmis, nustatyta, kad Pareiškėja šiems vienetams yra sumokėjusi žymiai daugiau negu importo deklaracijose yra deklaruota prekių vertė; informacija iš JAV teisėsaugos institucijų apie tai, jog JAV įmonė „N1“ nėra rasta tarp JAV įregistruotų įmonių; informacija iš ikiteisminio tyrimo medžiagos apie netinkamą ūkinių operacijų įforminimą bei apie Pareiškėjos direktoriaus ir deklaranto direktoriaus tarimąsi dėl prekių kiekio ir apmokestinamosios vertės sumažinimo.

Pareiškėja nesutinka su Muitinės departamento sprendimu, laikydamasi pozicijos, jog Klaipėdos TM nepagrįstai pradėjo ir atliko jos pakartotinį mokestinį patikrinimą dėl naujai paaiškėjusių aplinkybių, nes tokių aplinkybių nebuvo. Tai, pasak Pareiškėjos, patvirtina ir prokuroro motyvai prašant pratęsti ikiteisminio tyrimo terminą, kuriuose nurodoma, kad būtina iš JAV sulaukti duomenų, pateikiamų vykdant teisinės pagalbos susitarimus. Pareiškėja teigia, kad priimant ginčijamą sprendimą, buvo išeita iš kilusio mokestinio ginčo ribų, nes Muitinės departamentas, priimdamas savo sprendimą, jį grindė kitais sandorio vertės metodo nepripažinimo motyvais nei Klaipėdos TM patikrinimo ataskaitoje (Klaipėdos TM laikėsi pozicijos, jog iš JAV nebuvo prekių eksporto į Bendrijos muitų teritoriją). Muitinės departamentas nenurodė aplinkybių, kurios lėmė prekių kainą; nepagrindė, kad šių aplinkybių daromo poveikio neįmanoma nustatyti. Pareiškėja laikosi pozicijos, kad ji pateikė

pakankamai įrodymų, kurie atspindi visą faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą už prekes, be to, ginčo atveju yra svarbus ir importuojamų prekių pobūdis, nes, pasak skundo, ginčo atveju Pareiškėja įsigijo ne naujas, bet prastos kokybės prekes, kurių kainos negali būti lyginamos su naujų prekių kainomis. Taip pat Pareiškėja laikosi pozicijos, kad Muitinės departamento atliktas Pareiškėjos mokėjimų JAV vienetams vertinimas, įtraukiant mokėjimus ne tik tikrinamuoju laikotarpiu, rodo sprendimo nepagrįstumą. Pareiškėja teigia, kad mokėjimo (apmokėjimo) už ginčo prekes aplinkybės yra aiškios, todėl prekių muitinei vertei nustatyti turėjo būti taikomas sandorio vertės metodas. Posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjos atstovas palaikė skunde išdėstytus motyvus, akcentuodamas tai, jog 2014 m. Muitinės departamentas buvo panaikinęs Klaipėdos TM ataskaitą dėl mokesstinės prievolės Pareiškėjai dėl tomis pačiomis importo deklaracijomis importuotų prekių, o 2016 metais atliko pakartotinį patikrinimą, nors tam nebuvo norminiame akte nustatytų pagrindų (naujai paaiškėjusių aplinkybių), todėl mokesčių administratorius nepagrįstai iš naujo vertino 2014 metais konstatuotas aplinkybes, siekdamas bet koku būdu apmokestinti Pareiškėją.

Komisija, atsižvelgusi į tai, jog Pareiškėja Komisijai yra išdėčiusi aiškius ir apibrėžtus nesutikimo su Muitinės departamento sprendimu motyvus, savo sprendime pasisakys dėl Muitinės sprendimo pagrįstumo, atsižvelgiant į Pareiškėjos skundo motyvus.

Dėl leidimo atlikti Pareiškėjos pakartotinį patikrinimą. Kadangi Pareiškėja skunde kelia klausimą dėl procedūrinio pobūdžio mokesčių administratoriaus pažeidimo, tai yra pakartotinio patikrinimo atlikimo, neturint tam teisinio pagrindo, pirmiausia pasisakytina dėl šio Pareiškėjos motyvo. MAĮ 118 straipsnio 1 dalis įtvirtina principą, jog mokesčių administratorius neturi teisės pakartotinai tikrinti mokesčių mokėtojo dėl to paties mokesčio už tą patį mokestinį laikotarpį, jei buvo priimtas atitinkamas mokesčių administratoriaus sprendimas, pagal kurį mokesčių mokėtojui naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokesčiai ir (arba) su juo susijusios sumos, arba patikrinimo rezultatai buvo patvirtinti patikrinimo pažyma. Kartu įtvirtintos tam tikros išimties iš šio bendrojo principo, o pagal minėtos dalies 4 punktą pakartotinis patikrinimas gali būti atliekamas paaiškėjus naujoms aplinkybėms, kurios nebuvo ir negalėjo būti žinomos mokesčių administratoriui ir kurios gali turėti įtakos ankstesnio patikrinimo rezultatams. Minėta teisės norma taip pat nustato, kad, prieš pradėdant pakartotinį patikrinimą, būtinas centrinio mokesčių administratoriaus leidimas minėtą patikrinimą atlikti. Todėl siekiant nustatyti, ar nebuvo pažeisti imperatyvūs MAĮ 118 str. 1 d. 4 punkto reikalavimai dėl pakartotinio patikrinimo pradėjimo, esant Pareiškėjos atžvilgiu priimtam 2014-11-28 Muitinės departamento sprendimui Nr. 1A-612 dėl to paties tikrinimo dalyko, būtina įvertinti, kokia informacija mokesčių administratorius disponavo pirminio patikrinimo metu ir, ar aplinkybės, dėl kurių inicijuoti pakartotiniai tikrinimo veiksmai, mokesčių administratoriui buvo žinomos / galėjo būti žinomos pirminių kontrolės veiksmų atlikimo metu.

Nustatyta, kad pirminis Pareiškėjos patikrinimas buvo atliktas, vykdant 2013-11-18 pavedimą tikrinti Nr. RŽ78 (SM32)-41, surašant 2014-01-06 patikrinimo ataskaitą Nr. 4SM320001M. Šio patikrinimo metu buvo tikrintas importo deklaracijose Nr. 13LTLR1000IM00DCC1 (2013-04-23), Nr. 13LTLU9000IM012C86 (2013-05-23), Nr. 13LTLUB000IM00CF48 (2013-05-24), Nr. 13LTLR1000IM018205 (2013-07-23) ir Nr. 13LTLR1000IM01C604 (2013-08-29) (t. y. importo deklaracija Nr. 13LTLR1000IM01BAE9 (2013-08-23) vertinta nebuvo) deklaruotų prekių kiekių, muitinės vertės ir klasifikavimo teisingumas. Tikrinti dokumentai: prekių užsakymai, pirkimų sąskaitos faktūros, priedai prie pirkimo sąskaitų faktūrų, prekių pakavimo lapai, pardavimų sąskaitos faktūros, medžiagų sandėlio apskaitos kortelės, Pareiškėjos vykdyti apmokėjimai už prekes, banko dokumentai ir pan. Patikrinimo metu buvo paimti importuotų prekių mėginiai, surašant prekių mėginių ėmimo aktus, po šių veiksmų pateikti Klaipėdos TM Prekės klasifikavimo aktai. Patikrinimo ataskaita nuspręsta pakeisti dalies prekių TARIC kodus; nepripažinti deklaruotos sandorio vertės muitine verte ir ją nustatyti, vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 31 str. nuostatomis, apskaičiuojant Pareiškėjai papildomą mokesstinę prievolę. Esminiais muitinės vertės perskaičiavimo motyvais Klaipėdos TM pripažino tai, jog patikrinimo metu nustatyta, kad dalis prekių (deklaruotų kaip brokuotos, dėvėtos) yra naujos ir neturi jokių dėvėjimo požymių, identiškų kokybiškų prekių kiekis pakankamai didelis, nors prekės nėra supakuotos kaip nauji gaminiai. Kadangi Pareiškėjos deklaruotas prekių kodas pagal TARIC ir prekės aprašymus neatitiko dėvėtų ir kitų dėvėtų tekstilės gaminių prekės aprašymo, deklaruota prekių muitinė vertė įvertinta iš naujo. Klaipėdos TM konstatavo, jog pagal

Pareiškėjos pateiktus dokumentus ir apskaitos duomenis neįmanoma nustatyti nagrinėjamų prekių kainos, todėl padaryta išvada, kad prekių kainai turėjo įtakos sąlygos ir aplinkybės, kurių poveikio neįmanoma nustatyti ir prekių muitinė vertė nustatyta pagal PREMI duomenų bazėje esančią informaciją. Muitinės departamentas 2014-05-08 sprendimu Nr. 1A-250, išnagrinėjęs Pareiškėjos skundą dėl šios patikrinimo ataskaitos, konstatavo, jog buvo pažeistos prekių mėginių ėmimą reglamentuojančios taisyklės, todėl Klaipėdos TM patikrinimo ataskaitą panaikino ir pavedė vietos mokesčių administratoriui atlikti pakartotinį patikrinimą. Atlikus pakartotinį patikrinimą, Klaipėdos TM surašė 2014-07-17 patikrinimo ataskaitą Nr. 4SM320024M, kurioje nusprendė pakeisti dalies importo deklaracijose deklaruotų prekių TARIC kodus, nepripažino Pareiškėjo deklaracijose deklaruotų prekių muitinės sandorio vertės ir įregistravo Pareiškėjos mokesstinę prievolę muitinei. Muitinės departamentas, išnagrinėjęs Pareiškėjos skundą, 2014-11-28 sprendimu Nr. 1A-612 panaikino Klaipėdos TM, konstatavęs, kad ginčo situacijoje mokesčių administratorius turėjo prekes suklasifikuoti, remdamasis šias prekes apibūdinančia informacija, o kadangi ginčo situacijoje prekes apibūdinanti informacija yra prieštaringa, konstatuota, jog ginčo prekes apibūdinanti informacija nepagrindžia ataskaitoje padarytos išvados, kad ginčo prekės buvo naujos ar neturėjo jokių nusidėvėjimo požymių. Įvertinus duomenis apie patikrinimų metu turėtą informaciją, dokumentus, matyti, jog pirminių 2014 metais atliktų kontrolės veiksmų atlikimo metu Klaipėdos TM disponavo Pareiškėjos pateikta informacija, pagrindžiančia prekių muitinę vertę, apskaitos duomenimis, mokėjimo informacija bei paties mokesčių administratoriaus surinkta informacija (prekių mėginių ėmimo protokolai, prekės klasifikavimo aktai ir pan.).

Nustatyta, kad 2016-02-02 raštu Nr. (7.49)22T-161 Muitinės kriminalinė tarnyba Muitinės departamentui pateikė iš JAV Migracijos ir muitinės tarnybos gautus dokumentus, susijusius su UAB „A1“ importuotomis prekėmis (pridėta 124 l.). Iš dokumentų turinio matyti, jog tai yra JAV fondo „S1“ pateikti dokumentai, kuriais grindžiamas bendradarbiavimo su Lietuvos vienetu, tačiau ne su Pareiškėja, o su asociacija „T1“ (atsakingu asmeniu nurodomas A. A.) aplinkybės: pateikti susitarimai, papildomi susitarimai, sąskaitos, mokėjimų (kurie įvardijami kaip dovana, aukojimas) patvirtinimai, pakrovimo į konkrečius kontenerius lapai. LVAT praktikoje (2003-06-03 nutartis adm. byloje Nr. A7-178/2003) laikomasi pozicijos, jog „<...> įrodinėjimo priemonių leistinumo suvaržymų įstatymai nenustato, todėl <...> faktams patvirtinti galima remtis ir baudžiamojoje byloje surinktais įrodymais, jeigu pagal BPK tokie įrodymai mokesčių administratoriui gali būti teikiami“. Tokiu būdu mokesčių administratorius, vertindamas mokesčių mokėtojo mokesčių prievolių vykdymo teisingumą, turi teisę remtis ir teisėsaugos institucijų surinkta medžiaga bei informacija, jeigu tokią informaciją šios institucijos, atsakingos už baudžiamąjį persekiojimą, mokesčių administratoriui teikia. Ginčo atveju nustatyta, kad Muitinės departamentui (sudarytai darbo grupei) Muitinės kriminalinė tarnyba 2016-02-02 iš ikiteisminio tyrimo bylos pateikė 2014 m. gegužės 29 d. iš JAV Migracijos ir muitinės tarnybos gautą informaciją. Komisijos vertinimu, Pareiškėjos pozicija, kad iki 2016-02-02 jokie nauji duomenys nebuvo gauti, nes 2015-02-19 buvo kreiptasi į JAV su teisinės pagalbos prašymu, o prokurorui prašant pratęsti ikiteisminio tyrimo Nr. 04-1-00342-13 terminą (terminas pratęstas 2016-06-14), jis nurodė, kad jokia informacija iki prašymo teikimo nebuvo gauta, nėra išsami ir teisinga. Iš byloje esančios medžiagos matyti, kad 2015-02-19 teisinės pagalbos prašymas pateiktas JAV institucijoms (atsakymą pateikė 2016-11-09 JAV Teisingumo departamento Tarptautinių ryšių biuro Kriminalinis padalinys) yra paskesnis veiksmas po to, kai 2014-05-29 buvo gauta informacija iš JAV Migracijos ir muitinės tarnybos. Todėl, atsižvelgiant į tai, jog 2014 metais iš JAV Migracijos ir muitinės gauta informacija nebuvo žinoma mokesčių administratoriui kontrolės veiksmų atlikimo metu; ikiteisminį tyrimą atliekanti institucija mokesčių administratoriui ją perdavė 2016-02-02, t. y. po pirminių kontrolės veiksmų atlikimo, konstatuotina, kad ši informacija atitinka MAĮ 118 str. 1 d. 4 punkte nustatytus kriterijus, kaip jie suprantami pagal MAĮ ir teismų praktikos nuostatas (LVAT 2011-10-20 nutartis adm. byloje Nr. 442-2707/2011). Komisijos vertinimu, aptartos aplinkybės pagrindžia, kad Klaipėdos TM, gavusi Muitinės departamento 2016-03-17 raštu pateiktą informaciją ir rašte išdėstytą leidimą atlikti pakartotinį patikrinimą, turėjo teisinį pagrindą atlikti Pareiškėjos pakartotinius tikrinimo veiksmus.

Papildomai pasisakant šiuo aspektu, paminėtina, jog LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad centrinio mokesčių administratoriaus leidimas atlikti pakartotinį patikrinimą negali būti atskiros

administracinės bylos dalykas, o šio veiksmo teisėtumas ir pagrįstumas vertinamas kaip sudėtinė atliktos administracinės procedūros (patikrinimo) teisėtumo dalis. Tokiu atveju, konstatavus MAĮ 118 str. 1 d. 4 punkto pažeidimą, vien tai sudaro pagrindą patikrinimo ataskaitą pripažinti nepagrįsta ir nesukeliančia teisinių pasekmių (tai yra atskiras patikrinimo ataskaitos panaikinimo pagrindas). Ginčo atveju, atlikus pakartotinį patikrinimą ir surašius 2016-06-07 patikrinimo ataskaitą Nr. 6SM320022M, Pareiškėja inicijavo mokestinį ginčą, Muitinės departamentui pateikdama 2016-08-02 skundą, kuriame vienu iš ataskaitos neteisėtumo pagrindų nurodė MAĮ 118 str. 1 d. 4 punkto pažeidimą. Muitinės departamentas savo 2017-06-15 sprendimu Nr. 1A-157 panaikino Klaipėdos TM ataskaitą ir pavedė atlikti pakartotinį patikrinimą (paminėtina, kad šio patikrinimo metu mokesčių administratoriui pasiūlyta papildomai įvertinti ir tą informaciją, kuri buvo gauta baudžiamojoje byloje įvykdžius teisinės pagalbos prašymą 2016 m. pabaigoje), tačiau Pareiškėjos motyvą dėl MAĮ 118 str. 1 d. 4 punkto pažeidimo atmetė kaip nepagrįstą ir nesudarantį pagrindo naikinti patikrinimo ataskaitą iš esmės. Nors, kaip paminėta anksčiau, aptartų nuostatų pažeidimas yra savarankiškas administracinio sprendimo panaikinimo pagrindas, tačiau Pareiškėja ginčo dėl Muitinės departamento 2017-06-15 sprendimo Nr. 1A-157 pagrįstumo neinicijavo ir Klaipėdos TM įvykdė šį sprendimą, atlikdama pakartotinį patikrinimą. Teisės aktų nustatyta viešojo administravimo subjekto veiksmų apskundimo tvarka užtikrina teisinių santykių stabilumą ir šių subjektų lūkestį, kad praėjus veiksmų apskundimo terminui, sprendimai bus vykdytini, nekeliant pakartotinių abejonių dėl atitinkamų veiksmų (ginčo atveju pakartotinio patikrinimo pagrindų) teisėtumo. Todėl, Komisijos vertinimu, Pareiškėjos pozicija, kai atlikus pakartotinį patikrinimą, Pareiškėja iš naujo kelia klausimą dėl vados atlikti pakartotinį patikrinimą (paaiškėjus naujoms aplinkybėms) pagrįstumo ir teisėtumo, nors sprendimo, kuriuo vada atlikti pakartotinį patikrinimą buvo pripažinta teisėta, Pareiškėja neskundė įstatymų nustatyta tvarka, negali būti vertintina kaip teisinga ir pagrįsta.

Dėl Muitinės departamento sprendimo pagrįstumo ir teisėtumo. Pareiškėja laikosi pozicijos, jog Muitinės departamentas peržengė savo kompetencijos ir kilusio ginčo ribas, nes savo sprendimą grindė kitais teisiniais pagrindais nei vietos mokesčių administratorius. Pasisakant dėl šio motyvo, pažymėtina, kad LVAT praktikoje panašiais atvejais, kai ikiteisminį ginčą nagrinėjanti institucija pateikia kitokį patikrinimo metu *nustatytų aplinkybių* vertinimą ar įvertina papildomą informaciją, laikomasi pozicijos (šiuo atveju pasisakant dėl centrinio mokesčių administratoriaus kompetencijos pagal MAĮ 154 str. nuostatas), kad „MAĮ centriniam mokesčių administratoriui, nagrinėjančiam mokestinį ginčą, nedraudžia kitaip vertinti vietos mokesčių administratoriaus sprendime nurodytus faktus, kitaip interpretuoti taikytinas teisės normas, taip pat vertinti naujai pateiktus įrodymus“ (LVAT 2012-03-08 nutartis adm. byloje Nr. A-442-179/2012); atitinkamai ir Komisijos veiksmai mokestinio ginčo nagrinėjimo metu kitaip įvertinus patikrinimo akte (sprendime dėl akto tvirtinimo) nustatytas faktines aplinkybes, nes, pasak teismo sprendimo, nustatytų faktinių aplinkybių kitoks teisinis įvertinimas nelaikytinas naujomis aplinkybėmis, nėra pripažįstami mokestinio ginčo ribų peržengimu (LVAT 2013-11-07 nutartis adm. byloje Nr. A-575-1883/2013). Įvertinus aptartas teismų praktikos nuostatas ir ginčo byloje nustatytas aplinkybes, Komisijos vertinimu, tai, jog Muitinės departamentas pateikė kitokį nustatytų patikrinimo ataskaitoje faktinių aplinkybių teisinį vertinimą, savo sprendimą papildydamas kitais motyvais, susijusiais su apmokėjimo už prekes aplinkybėmis, ikiteisminiame tyrime surinkta informacija, nesudaro pagrindo pripažinti, jog buvo peržengtos kilusio ginčo ribos, o mokesčių mokėtojai buvo apsunkinta galimybė gintis. Komisija taip pat laikosi pozicijos, jog Pareiškėjos skunde cituojamos konkrečios LVAT nutarties nuostatos nesudaro pagrindo konstatuoti Muitinės departamento pažeidimo, nes teismo nutarties nuostatos yra išdėstytos ne dėl centrinio mokesčių administratoriaus veiksmų mokestinio ginčo nagrinėjimo procese, o dėl veiksmų, susijusių su vietos mokesčių administratoriaus sprendimu dėl nepriemokos išieškojimo (sprendimų, kuriems apskritai netaikomas ikiteisminis mokestinio ginčo nagrinėjimas). Byloje nustatyta, jog tiek Klaipėdos TM, tiek Muitinės departamentas Pareiškėjos apmokestinimą grindė atsisakymu taikyti sandorio vertės metodą Pareiškėjos importuotų prekių muitinei vertei nustatyti; buvo remtasi tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis, ta pačia informacija (pateikta Pareiškėjos, taip pat gauta iš JAV); priimant Muitinės departamento sprendimą, buvo vertinama patikrinimo metu nustatyta ir pačiai Pareiškėjai žinoma informacija; ikiteisminio tyrimo metu surinkti duomenys, taip pat 2017-10-18 nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą (šios informacijos panaudojimą ginčo byloje akcentavo ir Pareiškėja savo

skunduose mokesčių administratoriui), sprendimu nebuvo atlikta jokių naujų perskaičiavimų. Todėl aplinkybės, jog remiantis surinktų duomenų visuma, Muitinės departamentas pripažino, kad prekes Pareiškėja įsigijo iš JAV vienetų, tuo tarpu Klaipėdos TM laikėsi pozicijos, kad pagal prekių įforminimo dokumentus prekės buvo tiekiamos neatlygintinai ir kitam ūkio subjektui, o ne Pareiškėjai (nebuvo eksporto iš JAV), nesudaro pagrindo Muitinės departamento sprendimą pripažinti nepagrįstu ir neteisėtu, taip pat pažeidžiančiu Pareiškėjos teisę į tinkamą gynybą.

Dėl prekių muitinės vertės. Pareiškėja ginčo prekes importavo laikotarpiu nuo 2013 m. balandžio iki 2013 m. lapkričio mėnesio. Atitinkamomis deklaracijomis deklaruotos importuotos prekės (1-4 atvejais prekių siuntėjas: *SI*, 5-6 atvejais – *NI*):

1. Deklaracija 13LTR1000IM00DCC1 (2013-04-23) – brokuoti, naudoti rūbai, avalynė, galanterija, deklaruota 8500 JAV dolerių prekių vertė.

2. Deklaracija Nr. 13LTR9000IM012C86 (2013-05-23) – naudoti rūbai, avalynė (moteriški, vyriški, vaikiški) – 8300 JAV dolerių, kūdikių sauskelnės – 1800 JAV dolerių, bendra 10100 JAV dolerių prekių vertė.

3. Deklaracija Nr. 13LTR000IM00CF48 (2013-05-24) – naudoti rūbai, galanterija (moteriški, vyriški, vaikiški) – 8700 JAV dolerių, kūdikių vienkartinės sauskelnės – 1400 JAV dolerių, kosmetinės iš lakštinių plastikų – 1600 JAV dolerių, bendra 11700 JAV dolerių prekių vertė.

4. Deklaracija Nr. 13LTR1000IM018205 (2013-07-23) – brokuoti, naudoti rūbai, pirštinės, galvos apdangalai, kojinės – 7500 JAV dolerių, dažai skirti plaukams dažyti – 500 JAV dolerių, preparatai plaukams, šampūnas, kondicionierius šampūnas, kitos įvairios prekės, kurių bendra 15230 JAV dolerių prekių vertė.

5. Deklaracija Nr. 13LTR1000IM01BAE9 (2013-08-23) – dėvėti ir brokuoti rūbai, kepurės ir kiti daiktai, bendra prekių vertė – 11400 JAV dolerių.

6. Deklaracija 13LTR1000IM01C604 (2013-08-29) – deklaruotos įvairios prekės, bendra vertė 15750 JAV dolerių.

Pareiškėja mokesčių administratoriui muitinei prekių vertei pagrįsti pateikė: fondo *SI* vardu 2013-03-18 išrašytą sąskaitą faktūrą (invoice) Nr. 1416, taip pat 2013-03-04 sutarties priedą Nr. 1, 2013-04-25 sutarties priedą Nr. 1, 2013-04-25 sutarties priedą Nr. 1, 2013-04-24 sutarties priedą Nr. 1, 2013-07-11 sutarties priedą Nr. 14, 2013-08-02 sutarties priedą Nr. 1 (šie dokumentai įvardyti kaip generalinės 2012 m. spalio 2 d. sutarties Nr. 23/12 priedai, prieduose nurodytas konkretus konteineris, į kurį kraunamos prekės, prekių vertė). Pareiškėja pateikė mokėjimo pavedimus, kuriais grindė apmokėjimo už prekes JAV vienetams aplinkybes, iš kurių matyti, kad 2013-04-12 sumokėta 10000 JAV dolerių, 2013-06-07 – 20300 JAV dolerių, 2013-07-31 – 16000 JAV dolerių *SI*, 2013-08-09 – 3900 JAV dolerių, 2013-08-26 – 17000 JAV dolerių – *NI*. Pareiškėja laikosi pozicijos, jog apmokėjimo už prekes aplinkybės yra aiškios ir pagrįstos jos pateiktais mokėjimo pavedimais.

Pagal Bendrijos Muitinės kodekso 29 str. 1 d. b punktą importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos muitų teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais, jeigu: „[...] b) prekių pardavimui arba jų kainai neturi įtakos jokios sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio vertinamų prekių pardavimui arba kainai neįmanoma įvertinti“. Bendrijos Muitinės kodekso Įgyvendinimo nuostatų 181a str. 1 dalyje yra nurodyta, jog muitinė neprivalo importuotų prekių muitinės vertės nustatyti remdamasi sandorio vertės metodu, jei, vadovaujantis šio straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra, ji, atsižvelgusi į pagrįstas abejones, nėra įtikinama, kad deklaruojamoji vertė, remiantis Bendrijos Muitinės kodekso 29 straipsniu, atspindi sumokėtą arba mokėtiną bendrą sumą. Sandorio vertės metodas taikomas tik tuo atveju, kai apmokėjimo už prekes sąlygos yra aiškios ir pagrįstos konkrečiais įrodymais bei nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis.

Ginčo situacijoje konstatuotina, kad mokesčių administratorius pateikė išsamius motyvus bei jų pagrindą padarė teisingas išvadas dėl sandorio vertės metodo netaikymo prekių muitinei vertei nustatyti, todėl Komisija su jomis sutinka, papildomai akcentuodama keletą esminių aplinkybių. Byloje dėl ginčo prekių mokesčių administratoriui yra pateikta JAV institucijų gauta informacija, iš kurios turinio matyti, kad išvežimo iš JAV metu prekės buvo formintos kitais prekių dokumentais ir prekių gavėju nurodytas kitas subjektas – asociacija „T1“ (Pareiškėjos direktorius turėjo įgaliojimą veikti šios asociacijos vardu, asociacijos direktorius V. B. paaiškino, kad jis kiekvieną kartą

parašydavo atsisakymą nuo siuntos, kratos metu rastas raštas dėl prekių atsisakymo) (detalus dokumentų įforminimas aptartas Klaipėdos TM 2017-09-04 patikrinimo ataskaitos 4 psl. esančioje lentelėje). Nors nepaisant tokio dokumentų įforminimo, Muitinės departamentas, įvertinęs ikiteisminio tyrimo metu nustatytas aplinkybes (atliktus mokėjimus), pripažino, kad ūkinės operacijas tarp JAV subjektų ir Pareiškėjos vyko, tačiau tokio pobūdžio aplinkybės, atsižvelgiant į ikiteisminio tyrimo metu nustatytus Pareiškėjos veiksmus, susijusias su neteisingu deklaracijų pildymu, vertintinos kaip siekis neatskleisti mokesčių administratoriui tikrųjų aplinkybių, susijusių su prekių pardavimu ir kaina. Tai iš esmės patvirtina ir Muitinės departamento sprendime pateikta informacija apie atliktus mokėjimus JAV vienetams, iš kurios matyti, kad Pareiškėja JAV vienetams yra sumokėjusi žymiai daugiau negu deklaruota prekių vertė. Pareiškėja pateiktos informacijos turinio neginčija, tačiau laikosi pozicijos, kad Muitinės departamentas nepagrįstai sprendime aptarė mokėjimus, kurie, pasak Pareiškėjos, nesietini su ginčo importo deklaracijomis, nes tai buvo mokėjimai pagal kitas importo deklaracijas, kurios nepatenka į ginčo dalyką (posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjos atstovo buvo paprašyta pagrįsti pagal kokias deklaracijas, nepatenkančias į ginčo laikotarpį, yra atlikti papildomi mokėjimai). Pasisakydama dėl šių aplinkybių, Komisija pažymi, jog iš pateiktos informacijos nustatyta, kad iš *S1* Pareiškėja yra deklaravusi prekių importą pagal keturias importo deklaracijas (aptartos anksčiau sprendime), deklaruota sandorių vertė 34666,60 Eur, šiam vienetui sumokėta 82537,67 Eur; iš įmonės „N1“ pagal 2013 – 2017 m. pagal importo deklaracijas importuotų prekių deklaruota sandorių vertė – 43140,52 Eur (2013 m. – pagal 4 importo deklaracijas (2 iš jų ginčo), 2017 m. pagal vieną deklaraciją – deklaruota 297,80 Eur prekių vertė, o sumokėta 62 123,25 Eur. Pagal MAĮ 67 str. dalyje nustatytas mokesčių apskaičiavimo pagrindimo ir jų paneigimo taisyklės, mokesčių mokėtojui tenka pareiga objektyviais ir abejonių nekeliančiais įrodymais pagrįsti aplinkybes, kuriomis jis neigia mokesčių apskaičiavimo pagrįstumą. Pareiškėja nepateikė informacijos, kuri pagrįstų skunde išdėstytus teiginius apie tai, kad didesni mokėjimai galimai yra atlikti už prekes, kurios iš nurodytų JAV vienetų buvo importuotos ne ginčo laikotarpiu, ar yra duomenų dėl prekių įvežimo pagal kitus dokumentus, kurių sprendime neįvertino Muitinės departamentas. Nors Pareiškėja laikosi pozicijos, kad atliktas vertinimas apima laikotarpį, kuris nėra susijęs su ginčo deklaracijomis, tačiau atsižvelgiant į tai, jog LVAT praktikoje yra pripažįstama mokesčių administratoriaus galimybė remtis aplinkybėmis, kurios susiję ne tik su tikrinamuoju laikotarpiu ir vertinti tai, kaip įrodomąją medžiagą (pavyzdžiui 2011-02-04 nutartis adm. byloje Nr. A-438-201/2011, praktikoje įprastai tai susiję su laikotarpio iki tikrinamojo vertinimu), Muitinės departamento veiksmai, įvertinant visus Pareiškėjos atliktus mokėjimus (ne tik jos nurodytus) JAV subjektams ir iš JAV subjektų įsigytų prekių Pareiškėjos vardu įformintas importo deklaracijas, Komisijos vertinimu, vertintini kaip siekis nustatyti visas su Pareiškėjos apmokestinimu susijusias ir jam įtakos galinčias turėti aplinkybes. Ginčo situacijoje pati Pareiškėja nepateikė jokios papildomos informacijos dėl kitų prekių įsigijimų operacijų iš šių kontrahentų bei kitų importo deklaracijų buvimo, tuo labiau, kad visos sprendime minimos importo deklaracijos yra įformintos 2013 metais, išskyrus vieną 2017 metais (Nr. 17LTLUB000IM0083A3, 297,80 Eur prekių vertė). Paminėtina ir tai, jog iš Pareiškėjos pateiktų mokėjimo turinio nėra galimybės nustatyti ir pripažinti, kad jie yra atlikti už konkrečią prekių partiją pagal konkretų dokumentą. Todėl įvertinus tiek šias aplinkybes, tiek prekių įsigijimo iš JAV subjektų įsigijimo, prekių įsigijimo dokumentų įforminimo aplinkybes, ikiteisminiame tyrime esančius duomenis apie Pareiškėjos atsakingo asmens ir deklaranto siekius sumažinti prekių kiekį ir apmokestinamąsias vertes, konstatuotina, kad prekių pardavimui arba jų kainai turėjo įtakos tam tikros sąlygos ir aplinkybės, kurių poveikio prekių pardavimo sandorio vertei neįmanoma nustatyti (BMK 29 str. 1 d. b p.), todėl Muitinės departamento sprendimas pripažintinas pagrįstu ir yra tvirtintinas, o Pareiškėjos skundas atmestinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, **n u s p r e n d ž i a**:

Patvirtinti Muitinės departamento 2018-02-28 sprendimą Nr. 1A-89.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus

apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė